

og jeg finder, at der idetmindste er een Omstændighed, som peger saa bestemt hen i den Retning, at man ikke vil kunne negte Betydningen deraf. Enhver Professor ved et Universitet bevæger sig med Forskærlighed i en vis Sædefreds, og denne kan være berettiget fra hans subjective Standpunkt; men det bliver da netop til den, at Studenterne komme til at binde sig, ist den saae, naar den vedkommende Professor er Examinator, en Betydning, som den muligvis ikke har i og for sig. Examinationscommissionen, venter jeg, vil være bestående i den Retning. — Jeg skal derfor anbefale at blive staaende ved det Forslag, som er kommet fra Folkethinget, og stemme imod det ærede 8de kongevalgte Medlems Forslag, idet jeg imidlertid med fuldkommen Tilslutning skal udtale mig overensstemmende med de ærede Medlemmer, der ere tilbøjelige til at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa den store Betydning, Sagen har, og at anbefale til ham at undergive Sagen en alvorlig og moden Prøvelse endnu engang, inden han skider til at udføre den i Gjerning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Behmann) var enig med mig, saa udtalte han, om Sagens Realitet. Det er mig selvfølgelig en Tilfredsstillelse at høre et æret Medlem, der har saa stor Betydning i den Kreds i Salen, hvort han sidder, udtale sig paa en saadan Maade, og jeg kan derfor kun udtale min Tilfredsstillelse over, at det ærede Medlem i saa Henseende gaar med mig og er paa min Side. Men i andre Henseender var det ærede Medlem uenigt med mig. Han antog det for aldeles utvivlsomt, at efter denne Sags indgribende Beskaffenhed maatte der ikke afgjøres ad administrativ, men derimod ad Lovgivningsveien. Deri samstemmede det ærede 8de kongevalgte Medlem, ja, han gif endogsaa saa vidt, at han ligesoverfor mine Udtalelser i sidste Samling end ikke kunde anerkende Rigtigheden af, hvad jeg havde anført, at det skulde være en constant Praxis, at slige Examinationsager afgjordes ad administrativt Veie. Nei, han kunde ikke komme videre end til at sige, at det for-

me entlig var Praxis. Særligt meente det samme ærede Medlem, at der var en Himmelsvid Forskjel mellem de Exempler, som jeg havde anført, og den Foranstaltning, som nu agtes truffet. Denne „himmelvide“ Forskjel — det er jo et meget stærkt Udtryk, som det ærede Medlem der brugte — skulde bestaae dert, at Examinationen lagdes bort fra Universitetet og overgaves til egne Examinatorer. Men jeg skulde dog vel mene, at denne „himmelvide“ Forskjel kun da vilde være, hvis Gjenstanden for Examinationen blev noget ganske Andet ved den Examinationscommission, som agtes oprettet. Det er imidlertid langt fra Tilfældet, at det vil skee. Meget mere vil der blive examineret ganske i de selv samme Sag som tidligere. Hvis det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds savnede denne Udtalelse af mig, da jeg talte om Planen, da har jeg herved suppleret mine tidligere Udtalelser. Jeg troede imidlertid, at en saadan yderligere Udtalelse maatte blive overflødig. Sidste Gang, jeg havde Ordet, anførte jeg forskellige Tilfælde, hvor der ad administrativt Veie var truffet Forandringer med Hensyn til Examinationsvæsenet. Jeg skulde maaffee have anført et Exempel til, og jeg vil indhente denne Forsømmelse. Det er et Exempel, som just angaar det theologiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet. Det er en ikke ringe Forandring, som i sin Tid blev truffet, da det latinske Sprog blev affattet ved Universitetet. Foranstaltningen var aldeles hensigtsmæssig og rigtig; men jeg vil bemærke, at denne meget betydelige og meget indgribende Foranstaltning, der dengang blev truffet, blev truffet ad administrativt Veie. Ved en Besjendtgjørelse af 23de Decbr. 1849 blev det bestemt, at der for Fremtiden kun skulde examineres paa vort eget Sprog. Den ærede 4de Landsdødsmand for 1ste Kreds (Behmann) ledede Opmærksomheden hen paa Biskop Mourad, og udtalte, at han ikke havde afgjort Sagen. Det er ganske vist, at han har ikke afgjort den; havde dette været Tilfældet, var Foranstaltningen selvfølgelig traadt ilfve; men han har paa det Allernærmeste afgjort den. Kan man sige, at nogen Foranstaltning er bleven afgjort, om den end ikke